

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ต้องการศึกษาถึงวิถีการดำเนินชีวิต ความเชื่อ และพฤติกรรมการดำเนินชีวิต ของชายชายบริการที่เป็นอโงกโงกบอย ซึ่งทำงานอยู่ในบาร์ที่รู้จักกันว่าเป็นบาร์เกย์ เพื่อทำความเข้าใจถึงเงื่อนไขและปัจจัยที่ทำให้ผู้ชายมาใช้ชีวิตชายบริการทางเพศ รวมถึงผลกระทบและมุมมองของผู้ที่อยู่ในอาชีพอโงกโงกบอย อันจะนำไปสู่การแสวงหาแนวทางการป้องกันและแก้ไขปัญหาที่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง โดยใช้รูปแบบการวิจัยทางมานุษยวิทยา เก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์เจาะลึก การสัมภาษณ์อ้อมชีวิตประวัติ การเก็บข้อมูลกรณีศึกษา การสังเกตการณ์อย่างไม่เป็นทางการ กลุ่มเป้าหมายที่มีการเลือกแบบเจาะจง คือ เลือกเอาจังหวัดเชียงใหม่เป็นพื้นที่ในการศึกษา โดยคัดเลือกอโงกโงกบอยที่มีการเชิญชวนลูกค้าโดยการเดินอโงกโงกเพียงอย่างเดียว และอโงกโงกบอยที่มีการเดิน อโงกโงกและโชว์ทางเพศ รวมถึงการมีเพศสัมพันธ์ (เช็ทส์โชว์และฟัดกิ้งโชว์) จำนวน 9 คน ในสถานบริการ 3 แห่ง ผ่านการคัดเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยการใช้นิเทศ snowball sampling ได้กลุ่มตัวอย่างในการศึกษามีภูมิลำเนาและชาติพันธุ์เป็น คนไทยภาคเหนือ 1 คน กลุ่มชาติพันธุ์ 5 คน และคนไทยภาคอีสาน 3 คน

ผลการศึกษาพบว่า เงื่อนไขและปัจจัยในการเข้าสู่อาชีพของเด็กบาร์อโงกโงกคือ การมีฐานะยากจนขาดความรู้ทักษะที่จะไปดำเนินอาชีพอื่นที่มีรายได้สูง ดังนั้นจึงต้องใช้ร่างกายของตนเองเป็นต้นทุนในการหารายได้ ซึ่งส่งผลกระทบในด้านต่างๆคือ ด้านสังคม เด็กเหล่านี้จะมีการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมทางเพศที่กลายเป็นชายรักร่วมเพศ ในด้านสุขภาพ มีความเสี่ยงต่อการแพร่เชื้อโรคติดต่อทางเพศสัมพันธ์และโรคเอดส์ และในทางการเมือง เริ่มมีเด็กไทใหญ่จากพม่าเข้ามาสู่ออาชีพมากขึ้น เด็กกลุ่มนี้ไม่มีสิทธิในความเป็นคนไทย ไม่ได้รับการคุ้มครองในเรื่องต่างๆ และไม่สามารถเข้าถึงสวัสดิการด้านต่างๆของรัฐ

และเนื่องจากการเข้ามาทำงานในเมืองไทยเป็นโอกาสและช่องทางที่จะหารายได้มากกว่าการอยู่ในประเทศตน ในระยะยาวเด็กไทใหญ่จากพม่าเข้ามาสู่ออาชีพจึงไม่ต้องการที่จะกลับไปอยู่ภูมิลำเนาเดิม แต่จะตั้งรกรากในประเทศไทย มีครอบครัวและบุตร ซึ่งบุตรของคนกลุ่มนี้ก็ไม่ต้องเผชิญปัญหาการไม่ได้รับสิทธิเป็นพลเมืองไทย ไม่ได้รับสิทธิในด้านการศึกษาและสุขภาพ ส่งผลให้เด็กที่เป็นบุตรหลานของแรงงานต่างด้าวมีโอกาสน้อยในการหาอาชีพที่ดี ซึ่งก็อาจจะต้องถูกผลักดันเข้าสู่อาชีพชายบริการต่อไป กลายเป็นเสมือนวงจรแห่งความทุกข์อย่างไม่จบสิ้น

ที่สำคัญคือความลักลั่นของกฎหมาย แม้การขายบริการทางเพศเป็นเรื่องผิดกฎหมาย แต่กลับมีกฎหมายรองรับสถานบริการ ทำให้สถานบริการสามารถอาศัยช่องว่างนี้ดำเนินการได้ โดยเด็กที่ทำงานไม่ได้ขึ้นทะเบียนกับสถานบริการ ส่งผลให้เด็กเหล่านี้ไม่ได้รับความคุ้มครองต่างๆ ทั้งในเรื่องช่วงเวลาในการทำงาน วันหยุด การคุ้มครองด้านสุขภาพ ด้านแรงงาน เพราะถึงแม้จะมีกฎหมายให้สถานประกอบการต้องดำเนินการจัดสวัสดิการตามพรบ. ประกันสังคม แต่เมื่อลูกจ้างไม่จดทะเบียน นายจ้างก็สามารถใช้เป็นช่องทางที่จะละเลยการให้ความช่วยเหลือหรือสวัสดิการต่างๆ

นอกจากนั้น เด็กชายบริการทางเพศ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความอ่อนแอในด้านเศรษฐกิจและสังคม ยังถูก บังคับจิตใจให้มีเพศสัมพันธ์กับเจ้าของสถานบริการและผู้มีอำนาจ ซึ่งนับได้ว่าเป็นการล่วงละเมิดทางเพศต่อ เด็กบาร์ และเป็นปัญหาที่มีความซับซ้อนและมีลักษณะเป็นนามธรรม เนื่องด้วยการล่วงละเมิดทางเพศที่มีต่อ ผู้ชายด้วยกันไม่เป็นที่สนใจของสังคม ไม่มีใครสนใจที่จะเข้ามาหาแนวทางแก้ไข ช่วยเหลือ จึงเป็นช่องว่างให้ผู้ มีอำนาจในสถานบริการเอาเปรียบทางเพศต่อเด็กบาร์ ที่สำคัญ เด็กบาร์ที่เข้ามาทำงานบางคนมีอายุต่ำกว่า 18 ปี จึงถือได้ว่าเป็นการค้าประเวณีเด็ก แต่ทางหน่วยงานที่เกี่ยวข้องก็ไม่ให้ความสนใจต่อเรื่องนี้ เพราะเด็ก เหล่านี้เป็นเด็กผู้ชาย สิ่งที่เกิดขึ้นนี้จึงนับได้ว่าเป็นมายาคติที่มีต่อเพศชาย ที่กลุ่มคนต่างๆในสังคมยังไม่ให้ ความสนใจ